

ת"פ 14397/10/17 - מדינת ישראל נגד שלומי טרטקובסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14397-10-17 מדינת ישראל נ' טרטקובסקי

לפני כבוד השופטת נעה תבור
המאשימה:
נגד

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שחר כ"ץ

הנאשם:
שלומי טרטקובסקי ע"י ב"כ עו"ד יקי קהן

החלטה

1. כתב האישום שהוגש באוקטובר 2017 מייחס לנאשם עבירה של התפרצות למקום מגורים.
2. בתאריך 8.9.19 הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן והופנה לקבלת תסקיר בשירות המבחן. בעת הצגת ההסדר הודיעה המאשימה על כוונתה לעתור לעונש הכולל רכיב של מאסר בפועל. הסנגור טען כי עתירה זו איננה אפשרית שכן בכתב האישום, בו הודה הנאשם דקות אחדות קודם לכן, לא נכללה אזהרה לפי סעיף 15א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 ולא נכללה הודעה על כוונה לעתור למאסר.
3. המאשימה טענה כי מדובר בהשמטה מחמת טעות. כן הוסיפה כי העתירה למאסר אינה בבחינת הפתעה עבור

עמוד 1

הנאשם או הסנגור שכן לאורך השנים בהם התקיימו דיונים בפני שופטי מוקד ובתקופת ניהול מו"מ בין הצדדים הובעה עמדתה העונשית הכוללת מאסר בפועל. הסנגור טען מנגד כי אמנם הבחין זה מכבר בחוסר שבכתב האישום אך מאחר והטעות לא תוקנה, רשאי היה להניח כי עתירה למאסר לא תתקבל והנאשם רשאי היה להסתמך על הטעות.

4. בטרם נרשמה הודאת הנאשם נשאל על ידי בית המשפט האם האפשרות שהמאשימה תעתור למאסר בפועל משנה את עמדתו ביחס להודאה בכתב האישום ועל כך השיב שהוא מודה ללא קשר לכך וממילא הודה כבר בתחנת המשטרה.

5. השאלה האם רשאית המאשימה לעתור למאסר בפועל חרף העדר הודעה על כך בכתב האישום התעוררה והוכרעה ברע"פ 8058/12 אבו לבן נ' מדינת ישראל (12.11.12). באותו ענין קבע בית המשפט את הדברים הבאים:

"תכלית החובה הקבועה בסעיף 15א היא בראש וראשונה להבטיח את זכותו של הנאשם לייצוג. תכלית זו נלמדת מן האיסור העקרוני הקבוע בסעיף 15ב שלפיו "לא יטיל בית משפט עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג" ומסעיף 15א(ג) הקובע כי "מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג סניגור. כלומר הדברים מתנקזים לשאלת הייצוג".

(סעיף ט לפסק הדין).

באותו ענין מצא בית המשפט כי הנאשם היה מיוצג כדבעי לאורך כל הדרך ועל כן הערעור נדחה. בית המשפט היה ער לפגם שנפל במעשי התביעה אולם הוסיף כי:

"לסניגור היו הכלים לבוא בדברים עם התביעה ויהא זה תמוה אם עתירת המשיבה למאסר בפועל הייתה בו כרעם ביום בהיר" (שם בפסקה י"ב).

6. הנאשם שלפני היה מיוצג לאורך כל הדרך על ידי סנגור מיומן ורב ניסיון. בין הצדדים נוהל מו"מ והסנגור בהגנותו אישר כי עמדת המאשימה אכן לא הפתיעה אותו. בניגוד לנאשם שאינו מיוצג ואשר עלול להיות מופתע מעמדת המאשימה ולשנות את מצבו לרעה, במקרה הנוכחי מוסכם כי השיח עם המאשימה לא הותיר את הנאשם מגשש באפלה לענין עמדתה העונשית. יתר על כן עיון בפרוטוקול מיום 27.12.17 מעלה כי בית המשפט העלה אפשרות של תיקון כתב אישום ושל מאסר בדרך של עבודות שירות כך שאפשרות סיום ההליך במאסר ולו בדרך של עבודות שירות, הובאה לידיעת הנאשם גם על ידי בית המשפט. הסנגור לא העלה טענה באותו מעמד שעמדה זו אינה אפשרית ולא ניתן עוד לטעון כי הנאשם לא העלה בדעתו אפשרות מאסר בדרך לסיום ההליך.

7. בענין אבו לבן ציין בית המשפט העליון כי יתכנו מקרים בהם הודעה מאוחרת מצד המאשימה בדבר כוונה לעתור למאסר בפועל תפגע בניהול ההליך על ידי הסנגור חרף הייצוג. לצד זאת ציין כי הפתרון לכך מצוי במסגרת בקשה לחזרה מהודיה ולא בדרך של מגבלה על הטיעון לעונש. כאמור בענייננו הבהיר הסנגור ואף הנאשם עצמו כי בכוונתו להודות בעובדות כתב האישום המתוקן וכי לעתירת המאשימה למאסר אין השלכה על החלטה זו.

8. זכותו של הסנגור לאחוז בטענה כטענה טקטית ולהעלות אותה רק בשלב זה אולם הטקטיקה אינה מכריעה את הכף לטובת קבלת הטיעון ואינה מחסום מפני ברור השאלה המהותית האם עתירה למאסר היא בגדר האפשר ובמסגרת העונש ההולם. בנסיבות שפורטו לעיל הטעות שנפלה לא הסבה נזק להגנת הנאשם ולא גרמה לעיוות דין.

הטעות תוקנה בטרם נשמעו טיעונים לעונש כך שאין כל מניעה כי הסנגור יערך לטיעון ופתוחה בפניו הדרך לשכנע את המאשימה לאחר קבלת תסקיר או את בית המשפט בעת הטיעונים לעונש.

9. אני מתירה למאשימה לטעון למאסר על פי שיקול דעתה. חזקה על המאשימה שתשקול עמדתה בלב פתוח לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן ותביא בין שיקוליה דברי הנאשם בדיון שנערך אתמול.

10. המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.